

Sfântul Teofan Zăvorâtul,
icoană

Slăviți-L, dar, pe Hristos ; și slăviți-L în așa fel ca prin aceasta să se îndulcească sufletul și inima și astfel să se stingă imboldul spre oricare alt lucru și îndeletnicire care făgăduiește vreo desfătare oarecare.

Slăviți-L pe Hristos ! Aceasta nu înseamnă să alcătuiți lungi cântări de laudă în cinstea lui Hristos, nu, ci trebuie ca, gândindu-vă la nașterea lui Hristos Mântuitorul, să strigați fără voce, din adâncul sufletului: "Slavă Ție, Doamne, că S-a născut Hristos!" și e de-ajuns; aceasta va fi o cântare lină a inimii, care străbate totuși cerurile și ajunge la Însuși Dumnezeu.

Aduceți-vă aminte ce a făcut Domnul pentru noi și veți găsi că acest strigăt e deplin îndreptățit. (...)

Norul de furtună al mâniei lui Dumnezeu plutea deasupra noastră și a venit Domul-Împăciuitorul și a alungat acest nor. Eram acopeți cu rănile păcatelor și a patimilor – a venit Doctorul sufletelor și ne-a tămăduit... Eram în lanțurile robiei – a venit Izbăvitorul și a rupt legăturile noastre. Puneți toate acestea

în inima voastră și primiți-le cu simțirile voastre și nu veți putea înfrâna strigătul : "Slavă Ție, Doamne, că S-a născut Hristos !".

Nu mă voi strădui să vă pătrund de această bucurie prin cuvintele mele : ea este dincolo de orice cuvânt. Lucrarea săvârșită de Domnul, Cel ce S-a născut azi, îl privește pe fiecare dintre noi. Cei ce intră în părtășie cu El capătă de la El libertate, vindecare, pace ; stăpânesc toate acestea și gustă dulceața lor. Celor care știu acest lucru din experiență n-ai de ce să le spui "Bucurați-vă", căci ei nu pot să nu se bucure, iar celor care n-o știu, degeaba le spui "bucurați-vă", fiindcă ei nu pot să se bucure. (...)

Cel acoperit de rănile păcatelor de unde să aibă bucuria vindecării? Cum va răsufla liber cel înfricoșat de furtuna mâniei lui Dumnezeu ? Unora ca acestora nu li se poate spune decât: "Mergeți la Pruncul cel înfășat și culcat în iesle și căutați la El izbăvire de toate relele care vă împresoară, fiindcă acest Prunc este Hristos, Mântuitorul lumii". Aș fi vrut să-i văd pe toți bucurându-se anume cu această bucurie și nevrând să cunoască alte bucurii.

Încep acum distracții deșarte, nebunești, care ațâță poftele : gătitul, vizitele, schimbarea toaletelor.

Cei care iubesc aceste lucruri, oricât le-ai spune „potoliți-vă”, își astupă urechile și nu iau aminte, batjocorind în așa chip luminatele zile ale praznicului, încât îl fac pe Milostivul nostru Domn să-și întoarcă privirea de la noi și să zică : "Urâciune sunt înaintea Mea sărbătorile voastre!"

Și, într-adevăr, multe din distracțiile societății noastre sunt urâciuni păgânești, care au fost aduse la noi de-a dreptul din lumea păgână; iar altele deși au apărut mai târziu, sunt hrănite cu duhul păgânismului; și parcă într-adins, cele mai multe au loc de Nașterea Domnului și de Paște.

Dedându-le lor, îi dăm stăpânitorului acestei lumi – chinuitorul nostru și potrivnicul lui Dumnezeu – pricină să Îi spună. "Ce mi-ai făcut prin nașterea și învierea Ta? Iată, toți vin la mine!"

Ci să treacă mai des prin inima noastră cuvintele psalmului 50 : "Drept este Domnul întru cuvintele Sale și biruitor când va judeca El".

Ne atrage Europa „civilizată”... Da, acolo au fost reînnoite pentru prima oară urâciunile păgânești pe care creștinismul le izgonise din lume; de acolo, ele au trecut deja și trec în continuare la noi. Trăgând în noi această miasmă a iadului, ne învărtim ca amețiți, fără a ne mai veni în fire. (...)

Să știți, dreptmăriturilor, că Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; și știind aceasta, veseliți-vă și vă bucurați cu frică în aceste zile.

Sfințiți praznicul luminat cu fapte, îndeletniciri și veselii sfinte, așa încât lumea, privind la noi, să spună: "La ei sunt « zile sfinte », nu cine știe ce veselii nebunești de necuvioși și desfrânați, care nu știu de Dumnezeu".

(Sfântul Teofan Zăvorâtul, Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an)